

Mede

Mogelijk
Maken

Zomer
2023

Toos en Antonio: twee bekende gezichten bij Casa Migrante in Amsterdam. Al tientallen jaren komen ze over de vloer bij het populaire inloophuis voor Spaanstalige migranten. Toos als coördinator en pastoraal werker. Antonio als trouwe dominospeler.

Op dit moment laat de zon zich zo uitbundig zien dat ze allebei een kleine pauze inlassen op de binnenplaats. Maar niet te lang, want binnen wacht een volle spreekkamer en een groep ongeduldige spelgenoten. ◀

*Waarom Casa Migrante zo populair is?
Lees gauw verder op pagina 4*

'Onze hechte gemeenschap
is voor velen als...

...thuiskomen'

COLOFON

Concept
Schrijf-Schrijf
Tekst
Schrijf-Schrijf
Eindredactie
Kansfonds en Hilde Duyx
Vormgeving
Autobahn
Fotografie
Maartje ter Horst en Gerritjan Huinink
Drukwerk
Altijdrukwerk

Mede | tiende jaargang | nummer 37 | zomer 2023

Mede is een magazine van Kansfonds. Het verschijnt vier keer per jaar in een oplage van 1.750 stuks. Kansfonds helpt thuisgeven, want niemand kan zonder thuis. Een dak boven je hoofd, voldoende geld om van te leven en het diepe besef dat je erbij hoort. Toch zijn er in ons land meer dan 1 miljoen mensen die geen thuis hebben.

Het werk van Kansfonds wordt mede mogelijk gemaakt door de bijdragen van particulieren, organisaties, de Nationale Postcode Loterij en de Nederlandse Loterij.

Voor schenkingen en nalatenschappen neem je contact op met:

Brenda Pel
b.pel@kansfonds.nl

Rekeningnummer
NL41 INGB 0675 8622 05

Abonnee van Mede worden? Of wil je je juist uitschrijven? Stuur een e-mail met je naam en adres naar communicatie@kansfonds.nl

f /kansfonds
@kansfonds
@kansfonds
/company/kansfonds

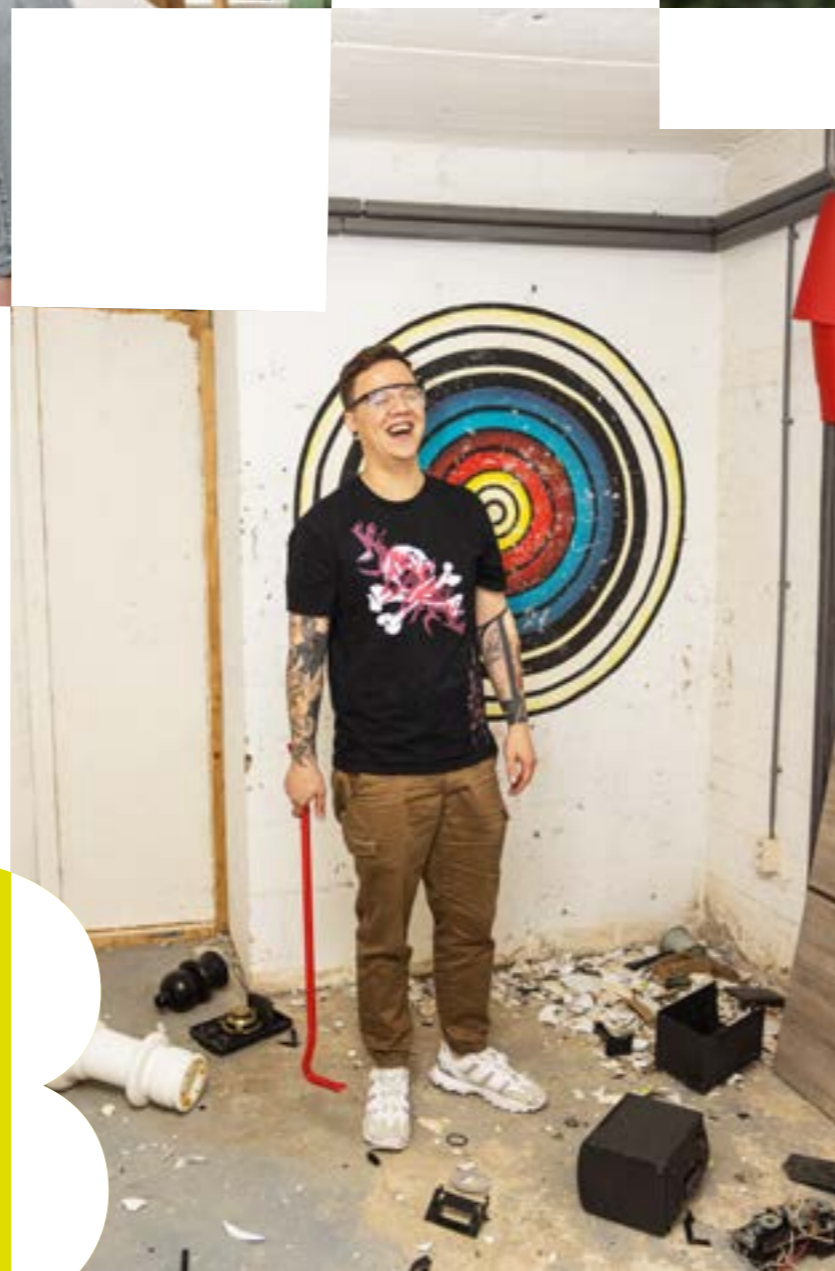

‘We vangen vrouwen op die eraan denken om te stoppen met prostitutie’

13

‘Neem elkáár serieus, maar het leven niet zo’

18

‘Ik put hoop uit de betere wereld die ik voor me zie’

14

24

‘Ik ben gewoon Lieke. En dat is genoeg’

Opkomen

Beste Medelezer,

Een rechtvaardige wereld waarin we allemaal gelijk zijn. Waarin we elkaar steunen daar waar de nood het hoogste is. Het klinkt zo logisch, maar de werkelijkheid is weerbarstig. Willen we een eerlijke, menselijke en logische wereld, dan moeten we ervoor opkomen.

Henriëtte Hulsebosch
Directeur
Kansfonds

Zoals **Mpanzu Bamenga**, die het opnam tegen de Koninklijke Marechaussee. Voor zichzelf, maar vooral voor de miljoenen mensen die jaarlijks bij grenscontroles uit de rij worden gehaald vanwege hun huidskleur of ras. Lees zijn verhaal op pagina 14.

Zoals Fonds Franciscus, dat inloophuizen helpt om op eigen benen te staan, in een tijd waarin we inloophuizen meer dan ooit nodig hebben. Zeker nu de zorg zich alsmear verder verplaatst naar de eigen leefomgeving.

En zoals onze donateurs, en de honderden initiatieven die we jaarlijks steunen. Samen maken we het verschil. Ook dat zie je in deze Mede weer glashelder terug. En daar ben ik enorm trots op.

Veel leesplezier!

Er zweeft 'iets' in de lucht bij inloophuis Casa Migrante en alle bezoekers voelen het. Maar wat? Dat is moeilijk in woorden te vatten. Het zorgt in ieder geval voor veel glimlachen op de gezichten. 'We maken vaak het onmogelijke mogelijk. Mensen met een heftig verleden zien we hier opbloeien.'

De mystiek van Casa Migrante

Alba schenkt koffie en maakt een praatje.

Domino als vaste prik

Even verderop zit een groep gepensioneerde mannen aan tafel een potje domino te spelen. Antonio husselt de stenen, waarna iedereen een hand pakt. De steentjes zetten ze behendig op hun kant, zodat de andere spelers niet kunnen zien wat ze hebben gepakt. Het spelletje is vaste prik in de middag. 'Gezellig oud worden, noemen wij dit', zegt Antonio, waarop de rest in de lach schiet. De hechte gemeenschap van Casa Migrante is voor veel bezoekers als thuishome, vertelt Toos Beentjes, een van de zes coördinatoren. 'We spreken allemaal dezelfde taal en voelen ons verbonden met een gemeenschappelijke achtergrond, waar geloof een deel van is. Dat maakt deze plek uniek.'

Dat beaamt de dominospeler aan de kop van de tafel, ook een Antonio. Hij kwam in 1968 vanuit Tenerife met zijn vader mee naar Nederland voor werk, en is hier altijd gebleven. Ruim 45 jaar werkte hij in verschillende zorgcentra. Nu hij met pensioen is, duren de dagen soms erg lang. 'Vooral in het weekend, wanneer Casa Migrante dicht is. Vroeger had ik veel gezelligheid van voetbal en toernooitjes. Dat is nu minder. Ook zijn er veel minder buurthuizen in Amsterdam. Ik heb buiten Casa Migrante niet zo veel contacten meer. Daarom zoek ik hier graag de gezelligheid op.'

F

larden van Spaanstalige gesprekken komen je tegemoet als je Casa Migrante nadert.

Een paar jonge mannen lopen kletsend het gebouw binnen. Het inloophuis in de Ostadestraat van de Amsterdamse Pijp is er

speciaal voor Spaanstalige migranten. De stichting helpt hen op diverse manieren bij de integratie in de Nederlandse maatschappij. Zo zijn er taallessen, een ondersteuningsgroep voor vrouwen, culturele avonden en een wekelijks juridisch en psychologisch spreekuur, gerund door vrijwillige professionals.

Ook is er een populaire inloop. Dat is waar de twee mannen naar binnen lopen. Een knus zaaltje gevuld met tafels, stoelen en achterin rijen kasten vol literatuur – naar eigen zeggen de grootste Spaanstalige bibliotheek van Amsterdam. Bij de ingang worden ze warm verwelkomd door de Colombiaanse Alba. Achter een geïmproviseerde bar, gemaakt met wat tafels, schenkt ze koffie voor hen in en maakt ze een praatje. Alba staat hier al jaren als vrijwilliger. 'Tien jaar geleden ben ik zelf warm ontvangen in Nederland, en dat doe ik nu graag terug. Bovendien kom ik hier ontzettend graag, het is altijd gezellig.'

Mi casa es su casa

Op een tafeltje in de hoek staat een ingelijst portret van de oprichter, met daaromheen brandende kaarsjes. De Amsterdamse pater Theo Beusink begon Casa Migrante in 1961 vanuit zijn eigen huiskamer. Hij ving Spaanse gastarbeiders op en maakte ze wegwijz in Nederland. De pater overleed vier jaar geleden, een groot gemis voor het inloophuis en de migranten. 'Hij heeft mij en mijn vrouw ooit nog getrouwd', zegt Antonio uit Tenerife. Inmiddels zit Casa Migrante al jaren in een statig pand van het bisdom Haarlem-Amsterdam en trekt de stichting een grote en diverse groep migranten aan. Van politieke vluchtelingen en ongedocumenteerden uit Zuid-Amerika tot Spaanstaligen die voor werk of de liefde hiernaartoe verhuisden.

Vraagbaak

In de kamer naast de inloopruimte is het dagelijkse spreekuur in volle gang. Een aantal vrijwilligers, onder wie de Nederlandse studente Thadine, helpt bezoekers met uiteenlopende vragen. 'Vaak hebben mensen hulp nodig bij een vertaling, bijvoorbeeld van een brief van de overheid of belastingdienst. Soms blijkt dat ze iets al lang hadden moeten betalen. Dan druk ik ze op het hart dat ze de volgende keer meteen die brief moeten openen.'

Thadine zocht na een aantal studiem maanden in Ecuador een manier om haar Spaans bij te houden. 'Dat kan hier volop. Daarnaast hangt hier eenzelfde soort sfeer als in Ecuador, iedereen is ontzettend ontspannen. Ik begin inmiddels de verschillende Spaanse accenten van bezoekers te herkennen!'

Dirk helpt al ruim 35 jaar en zet nu de hele bieb op wielen.

Thadine helpt bezoekers met uiteenlopende vragen.

Zware verhalen dragen

Veel vrijwilligers zoeken bij Casa Migrante iets van de Spaanse en Latijns-Amerikaanse cultuur, legt coördinator Toos uit. 'Ze zijn geïnspireerd geraakt tijdens een reis of komen er oorspronkelijk vandaan. Hier vinden ze diezelfde soort betrokkenheid naar elkaar, de warmte van die cultuur.' Toos vindt het bijzonder dat de zestig (!) vrijwilligers zo toegewijd zijn aan Casa Migrante. 'Ik wilde dat ik meer tijd voor ze had. Als ik hier ben, is er zoveel werk te verzetten.'

Toos is al meer dan dertig jaar een van de drijvende krachten achter het inloophuis. Naast haar coördinatorrol is ze pastoraal werker. Vanuit haar beroep is ze gewend om mensen te helpen die zich geestelijk in een lastige situatie bevinden. Maar ze weet niet of de vrijwilligers die last altijd kunnen dragen.

'Bezoekers vertellen soms heftige dingen. Huiselijk geweld komt helaas veel voor, maar ook psychische problemen', vertelt Toos. 'Laatst kwam hier een ouder echtpaar uit Ecuador binnen. Hun zoon zit daar in een jeugdbende en had de opdracht om zijn eigen ouders te doden. Dat is, al dan niet expres, mislukt waarna het echtpaar op de vlucht sloeg. Een paar weken later hoorden we dat hun zoon door de bende is vermoord. Dat zijn vreselijke verhalen. We moeten onze vrijwilligers hier beter bij begeleiden. Komend jaar werken we daarom onder andere aan een nieuw vrijwilligersbeleid, met hulp van het programma Fonds Franciscus van Kansfonds (zie artikel op pagina 10).

Het Latijns kwartiertje

Een andere uitdaging waar Casa Migrante aan werkt, is meer structuur creëren in de organisatie, zonder dat hun eigen identiteit verloren gaat. 'De Latijns-Amerikaanse organisatiecultuur is anders dan de Nederlandse. Daarin zoeken wij een middenweg', zegt Toos. 'We voeren hier niet te strikte regels, maar hanteren een zekere flexibiliteit. We nemen de tijd voor mensen. En daardoor lopen we soms wat uit, het 'Latijns kwartiertje' noemen we dat. Ook als het spreekuur en de inloop erop zitten, gaan we niet meteen naar huis. De vrijwilligers blijven altijd hangen om de dag samen door te nemen, onder het genot van een drankje en hapje.'

Het 'iets' te pakken

'Die identiteit is ook wat bezoekers en vrijwilligers aantrekt', gaat Toos verder. 'De ongedwongen sfeer, de oprechte betrokkenheid bij elkaar, daar zit onze kracht. We maken vaak het onmogelijke mogelijk. Mensen met een heftig verleden zien we hier opbloeien. Dat komt niet alleen doordat mensen hier langskomen, maar ook omdat hun verhaal deel wordt van mijn of jouw verhaal. Ik denk dat dat de mystiek van Casa Migrante is.'

Dankzij jouw donatie kunnen we inloophuizen als Casa Migrante ondersteunen. *Dankjewel!*

Toos is al meer dan dertig jaar een van de drijvende krachten achter het inloophuis.

Inloophuizen pakken door!

Inloophuizen zijn onmisbaar in de wijk. Ze bieden een veilige plek waar iedereen kan binnenlopen voor een kop koffie en een luisterend oor. Met het programma Fonds Franciscus van Kansfonds werken inloophuizen aan hun eigen toekomstbestendigheid. In 2023 startte een nieuwe fase, het masterprogramma. Hierin brengen ze hun gemaakte plannen voor nieuwe financiering, impact en organisatie-inrichting in de praktijk.

'Het is een uitdaging om onze impact goed te vertalen naar potentiële financiers'

Wie **Stichting Groenewold in Venlo**

Aan het woord **Voormalig coördinator Piet Linders**

Gemeente Venlo is voor ons inloophuis een belangrijke financier. Door hun structurele steun hebben we zekerheid voor de lange termijn. Maar dat geldt niet vanzelfsprekend voor andere projecten van ons, zoals Bindkracht Venlo. Onder die noemer draaien we allerlei projecten rondom armoedebestrijding. Met een langetermijnfinanciering kunnen we van een klein project een volwaardig programma maken en uiteindelijk meer mensen helpen. Daarom zijn we op zoek naar meer financieringsbronnen. Bij Fonds Franciscus hopen we te leren hoe we beter met ons verhaal de boer op kunnen. We weten inmiddels goed wat onze maatschappelijke impact is, maar hoe vertaal je dat naar een taal die het bedrijfsleven verstaat? Wat kan voor hen een reden zijn om ons te steunen? Sociale impact maken, wellicht. Bij die vertaalslag kunnen we wel wat hulp gebruiken.

We gaven ook kennis terug aan de werkgroep. Zo deelden we laatst onze ervaringen met MAEX.nl. Een slimme rekentool die de impact berekent van maatschappelijke organisaties. Wat de tool ons liet zien? Elke euro die wij in Groenewold stoppen, zetten we drie keer om in maatschappelijke waarde. Waardevol om te vermelden in financieringsaanvragen.' <

Even terug naar 2018: waarom Fonds Franciscus?

Veel inloophuizen kwamen het afgelopen decennium in geldnood, omdat de financiering vanuit kerken flink terugliep. Ook nam het aantal vrijwilligers dat zich langdurig inzet steeds verder af. Tegelijkertijd deden (en doen!) steeds meer mensen een beroep op inloophuizen, waardoor de werkdruk voor medewerkers opliep. Kansfonds zag dat alleen financiële hulp niet voldoende was. Ze startte een breed inhoudelijk programma van drie jaar om inloophuizen weerbaarder te maken voor de lange termijn. Sinds 2020 hebben 75 inloophuizen aan de versterking van hun eigen organisatie gewerkt.

'We willen de impact van onze activiteiten vergroten'

Wie **Inloophuis Dieren**

Aan het woord **Coördinatoren Deborah Rutgers en Mieke Veen**

Al ruim vijf jaar organiseren we allerlei activiteiten in de ruimte naast ons inloophuis. Hiermee trekken we andere doelgroepen aan. Het naaiatelier is voornamelijk voor mensen die de Nederlandse taal niet spreken. Op de haak- en breimiddag en de koersbal komen vooral ouderen af. En de kindermiddag is voor kinderen uit gezinnen met een kleine portemonnee.

We merken alleen dat de activiteiten nog niet zo bekend zijn in Dieren. Met de impacttool van Avance gaan we dit jaar de waarde meten van onze activiteitenvleugel. Want om meer bezoekers te trekken moeten we eerst inzichtelijk maken wat onze huidige bezoekers drijft om langs te komen. En wat er eventueel nog beter kan. Ik hoor wel eens dat sommige bezoekers moeite hebben met het imago van ons inloophuis. Dat er veelal drugsverslaafden en dakloze mensen zouden komen. Onzin, maar hierdoor twijfelen ze wel of ze naar onze activiteiten willen komen. Dat imago willen we graag veranderen. Onze activiteiten zijn toegankelijk voor iedereen, en dat moet ook zo voelen.' <

Tijd voor verdieping

'De inloophuizen zijn goed op weg', zegt **Annemarie de Wit** van Kansfonds.

'Maar een deel heeft meer tijd nodig om alle plannen te implementeren.

Een organisatie veranderen gaat nou eenmaal niet over een nacht ijs. Daarom besloot Kansfonds om Fonds Franciscus te

verlengen met een masterprogramma, waarin we met

37 inloophuizen doorpakken. Andere locaties, die op eigen benen verder gaan, ontvangen dit jaar nog een afbouw-bijdrage.'

De deelnemers aan het masterprogramma konden een thema kiezen om zich verder in te verdiepen: organiseren, financieren of impact maken. 'Onze partners binnen Fonds Franciscus verzorgen daar trainingen en individuele coaching bij. Zo helpt de KNHM Foundation met financiële vraagstukken: hoe breng je een financieringsplan in de praktijk? En hoe benader je de gemeente of andere potentiële financiers? Een van de inloophuizen begon bijvoorbeeld een 'Vrienden van-club' voor werving van donateurs. De vervolgstap daarin is: wat kun je hen vragen en bieden zodat ze betrokken blijven?'

In deze video zie je hoe de toolkit werkt en in de praktijk wordt toegepast.

Partner Avance verzorgt het onderdeel 'impact'. De inloophuizen leren meer over hun betekenis voor bezoekers en de communicatie naar buiten toe, richting potentiële financiers en organisaties binnen het sociaal domein. Ook de SESAM Academie blijft betrokken. Hun professionals begeleiden de inloophuizen op organisatie-inrichting: wie heeft welke verantwoordelijkheid? En welke keuzes kun je wel en niet maken op basis van het aantal medewerkers? 'Sommige inloophuizen willen heel veel, maar met hun capaciteit is niet alles mogelijk.'

Hulp op maat

'Ieder inloophuis heeft zijn eigen uitdaging. Daarom bieden we in het Masterprogramma meer maatwerk', aldus Annemarie. 'Na een jaar maken we de balans op: kunnen ze zelfstandig verder of willen ze nog een jaar aansluiten bij een ander thema?' Het masterprogramma loopt tot en met 2025. ◀

Hoe verbind je bestuur en commissies beter met het werk op de vloer, en andersom?

Wie Wijkpastoraat Rotterdam West

Thema organiseren

Aan het woord coördinator Katinka Broos

De structuur van onze organisatie hebben we de afgelopen jaren flink veranderd', vertelt coördinator Katinka Broos. 'Onze voormalige voorzitter stak ongelooflijk veel tijd in het inloophuis. Toen zijn termijn erop zat, moesten we op zoek naar nieuwe mensen. Daarnaast blijft ons inloophuis groeien. Om het werk beter te verdelen, besloten we om mensen te zoeken voor specifieke taken. Zo ontstonden er commissies voor bijvoorbeeld financiën, HR en communicatie. In die commissies zitten ook jongere mensen die naast dit werk een fulltimebaan hebben. Zij hebben logischerwijs geen tijd voor extra taken op de vloer. Dat geldt ook voor het bestuur: vroeger was ieder bestuurslid ook deelnemer van een bepaalde activiteit in het inloophuis. Nu is dat anders. Dat roept vragen op als: hoe zorgen we dat het bestuur en de commissies op de hoogte blijven van wat er op de vloer gebeurt en andersom? Hoe betrekken we elkaar en hoe delen we kennis? Daarop hopen we komend jaar antwoorden te vinden.' ◀

Petje op

—» Voor een ander klaarstaan, opstaan, in de bres springen. Het vergt moed en een groot hart. Want je moet het maar doen, vrijwillig. Petje af!

Wie Ruth Westerhof

Wat Vrijwilliger, sinds 2020

Waar Het Overweeghuis, Groningen

In het Overweeghuis vangen we vrouwen op die eraan denken om te stoppen met prostitutie. Vaak een zware keuze, omdat ze vastzitten in een bepaald leven. Ze werken voor een pooier, zijn slachtoffer van mensenhandel of kampen met een verslaving. Als het ze tóch lukt om eruit te stappen, hebben ze vaak geen huis, inkomen en sociaal vangnet. Hierdoor is de kans op een terugval groot.

In het Overweeghuis bieden we daarom een veilige plek en rust om na te denken: wat komt er op me af als ik eruit stap? En wat wil ik met mijn leven? Met een grote groep vrijwilligers houden we het huis dag en nacht draaiende. Wij zijn geen zorgverleners en werken niet met protocollen. We trekken gewoon samen op met de vrouwen in huis, op een gelijkwaardige manier. We zetten koffie, doen een wasje en zijn er voor ze als dat nodig is.

Laatst verbleef hier een jonge vrouw die drugs-verslaafd was. Op een maandagochtend trof ik haar aan in de woonkamer. Helemaal in paniek. Ze had een dag later examen voor haar opleiding Visagie. Nu was ze het telefoonnummer van haar proefpersoon kwijt, met wie ze nog dingen moest afstemmen. Ik heb de telefoon gepakt en wist het nummer voor haar te achterhalen. Ook probeerde ik haar te motiveren. 'Het is belangrijk om morgen die toets te maken, hè' en 'probeer op tijd te komen'. Maar ik wist niet of het bij haar binnenkwam. De volgende middag kreeg ik een berichtje van een collega. Ze had het examen gemaakt en was geslaagd! Wat goed dat ze de afgelopen dagen bij ons was, dacht ik toen. Het feit dat er elke dag iemand in het huis is, die je aanmoedigt, ondersteunt en helpt bij het nakomen van afspraken, zorgt ervoor dat je die eerste stap naar een nieuw leven kunt zetten.' ◀

'Als vrouwen uit de prostitutie willen stappen, hebben ze vaak geen huis en inkomen'

**‘Eén
ding
heb je
altijd zelf
in de hand,**

**en
dat
is je
reactie’**

Jurist **Mpanzu Bamenga** haalde in februari de voorpagina's in binnen- en buitenland. Hij won een rechtszaak tegen de Koninklijke Marechaussee, die hij aanklaagde wegens etnisch profileren. Hierdoor mogen ras of huidskleur niet meer meewegen bij (grens)controles. De historische zaak is een mijlpaal in zijn carrière, maar ook het gevolg van een leven dat in het teken staat van rechtvaardigheid.

Een jurist vragen naar wat goed samenleven is – dat leidt vast tot een antwoord over de regels. *Of kijk jij er anders naar?* ‘De regels zijn er zodat ieders integriteit, vrijheid en grondrechten worden beschermd. Maar ze krijgen pas waarde als mensen ze uitdragen. Goed samenleven betekent voor mij dat je je bewust bent van de rol die je speelt ten opzichte van je omgeving. Het eerste artikel van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens is niet voor niets: “We worden gelijk geboren, in waardigheid en in recht.” Als je dat fundament niet respecteert, ontstaan er op allerlei vlakken ongewenste verschillen. Om dat te voorkomen, zijn er die regels.’

Regels waar nog weleens iets aan schort, niet? ‘Vaak zijn de regels wel in orde, maar is er onduidelijkheid over de naleving of toepassing. Zeker in internationaal verband. Op de luchthaven in Eindhoven werd ik uit de rij gehaald door de marechaussee. En met mij nog meer mensen met een donkere huidskleur, viel me op. Toen ik daar een beamtbe van de marechaussee op aansprak, kreeg ik te horen dat etniciteit inderdaad onderdeel uitmaakte van hun selectiecriteria. Ik besloot om op te komen voor mezelf en alle mensen die hetzelfde lot moesten ondergaan. Dit begon met een tweet en eindigde in de rechtszaal, waar de rechter me op alle punten gelijk gaf. Hierdoor is er een einde gekomen aan etnisch profileren aan de grens. Tenminste, beleidsmatig. We moeten monitoren hoe het in de praktijk verloopt.’

Wanneer voelde je voor het eerst iets van ongelijkheid? ‘Je ontdekt pas dat je donker bent als je in Europa komt, hoor je vaak. Dat heb ik ook ervaren, toen ik als achtjarig jongetje met mijn familie naar Nederland kwam. Mensen maakten grappen over mijn naam en zeiden dat ik ‘dat zwarte’ eraf moest wassen. Een vijandigheid, puur omdat ze je niet kennen. Drie jaar later wees de regering onze asielaanvraag af, vlak voor we een verblijfsvergunning zouden krijgen. Op dat moment besepte ik hoe anders ik was dan mijn klasgenoten. Ik kwam uit een ver land, was gevlucht, een asielzoeker. Ons gezin mocht niet werken of naar andere landen reizen. Onze rechten waren beperkt op basis van wie we waren en waar we vandaan kwamen. Dat voelde zo onrechtvaardig.’

‘Toch besloot ik om daar waardig mee om te gaan, ondanks alle emotie. Als je opgroeit als ongedocumenteerde zijn er veel dingen waarop je geen invloed hebt. Maar één ding heb je altijd zelf in de hand, en dat is je reactie. Daarvan was ik me heel bewust. Ook had ik mijn ideale wereld helder voor ogen. Een wereld van gelijkwaardigheid, rechtvaardigheid, duurzaamheid en inclusiviteit. Als je zo’n ideaal wilt bereiken, kun je niet doen wat

1985
Wordt geboren in de Democratische
Republiek Congo

1994
Komt met zijn familie als asielzoeker
naar Nederland

2005-2011
Studeert aan de Juridische
Hogeschool in Tilburg

2011
Schrijft scriptie over de Nederlandse
gesloten verlengde asielprocedure,
waarin hij aantoont dat het
beleid in strijd is met Europese en
internationale regelgeving. Het beleid
wordt aangepast

2014
Wordt raadslid voor D66 in
Eindhoven. In die stad zet hij
onder andere Bed, Bad, Brood en
Begeleiding voor vluchtelingen op,
realiseert hij een asielzoekers-
centrum en zorgt hij voor
antidiscriminatiebeleid

2015
Richt *Incleaders – the Inclusion
Leaders Network* op

2016
Wordt door D66 verkozen tot Politiek
Talent van het Jaar 2015

2021
Ontvangt de titel Mensenrechten-
Mens 2021, de jaarlijkse prijs van het
College voor de Rechten van de Mens

2023
Wint samen met Robby Gobardhan
rechtszaak tegen de Koninklijke
Marechaussee, met hulp van
Amnesty International, PILP (NJCM),
Houthoff Advocaten, Control Alt
Delete en Adb Radar

iedereen al doet. Je moet patronen doorbreken. En *the bigger man* zijn, die de ander met respect blijft behandelen.’

Wanneer werd je bigger man flink op de proef gesteld? ‘Bij het overlijden van mijn zus, iemand die me enorm inspireerde. Al toen ik jong was, zei zij tegen me: “Je moet je bekommeren om mensen die in onrechtvaardige situaties zijn terechtgekomen.” Ze stimuleerde me zelfs om brieven te schrijven naar mensen in hechtenis. Mede door haar schreef ik uiteindelijk mijn afstudeerscriptie over de grensdetentie in Nederland. Mijn zus wilde bij mijn afstuderen zijn, maar werd in Amerika aangehouden aan de grens. Ondanks haar Franse paspoort geloofden ze niet wie ze was, volkomen onterecht. Eenmaal in detentie werd ze weer nadelig behandeld. Ze had medicijnen nodig voor haar hart, maar kreeg die niet. Zelfs toen ze daarna in ademnood kwam, hielpen ze haar niet. Nog een nadelige behandeling, die fataal werd. Ze stierf daar in de gevangenis.’

‘Mijn diplomafeest was net afgelopen toen ik gebeld werd met het nieuws. Er kwam een onbeschrijflijke woede in me op. Wat moet ik daarmee doen, vroeg ik me af. Wraak nemen? Uiteindelijk dacht ik aan het laatste bericht van mijn zus. Een sms in een nu oude Nokia, die ik nog altijd met me meedraag. “I want you to know that I believe in your dream. And you

*Ik put hoop uit de
betere wereld
die ik voor
me zie*

should pursue it and make it a reality.” Ze zou nooit willen dat ik kwaad zou aanrichten, realiseerde ik me. Ik moest mijn energie inzetten om goed te doen. Dit was pas echt het begin van mijn missie om onrecht in de samenleving aan te pakken.’

‘Een jaar later ging ik naar de plek waar mijn zus was overleden. Ik schudde de hand van de sheriff, en zei: “Ik vergeef je.” Dat vond ik belangrijk, omdat ik mezelf daarmee bevrijdde van mijn haat en wraakgevoelens. En ondanks alles kon ik hem nog steeds zien als mens. Als dat niet meer gaat, verlies je iets in je eigen menselijkheid. Die wilde ik overeind houden, en zo misschien ook bij de ander iets teweegbrengen.’

Om zo waardig en positief te zijn, heb je ook hoop nodig. Waar haal je die vandaan? ‘Toen we hoorden dat ons gezin het land uit moest, schreef ik een brief aan de minister. “Dit is mijn visie op de wereld, daar wil ik een bijdrage aan leveren en dat wil ik doen vanuit Nederland.” De minister las die brief en besloot dat we mochten blijven. Die overwinning leerde me iets essentieels: vechten tegen onrecht, een visie hebben, die op papier zetten, en iemand als een minister overtuigen – ik kan het.’

‘Ik put hoop uit de betere wereld die ik voor me zie. Die ik voel, en bijna kan grijpen. Hierdoor handel ik, en maak ik dingen concreter. Ik wil laten zien dat het geen fantasiewereld is, maar dat hij echt haalbaar is. Ik breng mijn visie over op anderen en zij weer op de mensen om hen heen. Stapje voor stapje maken wij – en daarmee bedoel ik iedereen die de mensenrechten draagt en uitdraagt – een betere wereld tot realiteit.’ ◀

Outpoet

Een plek om grenzeloos te groeien

Tom Houben (40) heeft een speciale plek in zijn hart voor jongeren met een rugzakje. Daarom richtte hij Outpoet op, een cultureel jongerencentrum in Heerlen barstensvol kunstzinnigheid en plezier. 'We hebben geen regels. Maak fouten, ga onderuit en kom dan samen lachen.'

edere week komen er zo'n tweehonderd mensen binnenwandelen bij Outpoet. Je kan er werkelijk alles doen. Tom: 'Je boos maken in de smijtkamer vol servies dat kapot mag, spelletjes spelen, een band of een eigen bedrijf beginnen. Wees vooral jezelf en ga doen wat je leuk vindt. Begin een project – alleen of met anderen. Help elkaar. Neem elkáár serieus, maar het leven niet zo. We hebben geen regels, dus voel je vrij en veilig. Het is hier echt jouw plek, wij doen alleen de deur voor je open.'

Geen vraag, wel hulp

Een nieuwe vorm van hulpverlening, waarbij geen hulpvraag wordt gesteld, geen dossiers worden gelezen en er geen ongelijkheid is. Drie jaar geleden begon Tom ermee. 'We spreken jongeren aan tussen de – pak 'm beet – 15 en 25 jaar. Echt iedereen is welkom, maar we hebben een speciale plek in ons hart voor jongeren met een moeilijk verleden. Voor hen zijn we een antwoord op eenzaamheid, een plek voor zelfhulp en een ontmoetingsplaats voor lotgenoten. Maar vooral ook een locatie om te ontwikkelen en groeien. Dat kan vaak niet alleen, dus doen we het samen.'

Dominic: 'Er hangt hier een positieve sfeer en die is besmettelijk. Ik krijg er weer energie van.'

'Door Outpoet heb ik weer plezier in het leven'

Colaasje erin en door

‘Traditionele zorginstanties benaderen jongeren heel anders dan wij. Er is niet altijd vertrouwen en die jongeren worden misschien wel te strak aan de riem gehouden. Hierdoor kunnen ze het alleen maar fout doen en dat voelen ze ook zo. Dan gaan de hakken in het zand. Logisch, toch?’ Daarom keert Outpoet het helemaal om. ‘We gaan uit van blind vertrouwen. Je mag keiharde fouten maken. Volwassenen maken ook fouten in het dagelijks leven. Ga je onderuit, dan lachen we erom, maken we plezier en drinken we cola zero. Dat is de deal. Niet meer, niet minder.’

Even op de stopknop

‘De bushalte van het leven’, zo noemt Tom het Heerlense jongerencentrum. ‘Iedereen zit maar in die rijdende bus, die ons langs alle facetten van het leven brengt. Vind je die bus even te snel gaan? Stap dan uit bij onze bushalte. Kom bij ons chillen en als je er klaar voor bent, stap je die bus weer in. Scheur keihard verder en kijk nooit meer achterom of stap later nog een paar keer uit: alles is goed. Wij blijven hier wel zitten. En als je wilt, denken we met je mee over andere lijntjes die je verder kunnen brengen. We zijn voor jongeren vaak een veilige verbinding richting zorg.’

Kind aan huis

Iemand die graag gebruikmaakt van Outpoets open deuren, is Dominic (24). Toen hij in 2020 zijn mbo-diploma haalde, raakte hij steeds verder geïsoleerd. ‘Ik had nergens zin in of energie voor en wilde even niet meer meedoen met het leven. Mijn therapeut stelde voor dat ik bij Outpoet ging kijken, maar ook dat voelde als een moetje. Ik ging erheen met de gedachte dat ik daarna weer mijn bed in kon. Toen ik binnenstapte werd ik aangenaam verrast. De creativiteit spat hier van de muren. Ik voelde me direct op m’n plek en kom sindsdien meerdere keren per week.’

Aanstekelijk optimisme

De eens zo terneergeslagen Dominic bloeit op nu hij Outpoet heeft ontdekt. ‘Er hangt hier een positieve sfeer en die is besmettelijk. Ik krijg er weer energie van. Ook zie je iedereen hier bezig met hun passie, wat mij weer motiveert om ook dingen te maken en te proberen. Ik maak standbeelden, sieraden, bouwwerken, schilderijen, tekeningen: echt van alles. Als ik daarmee bezig ben, kan ik mijn problemen vergeten en krijg ik rust in m’n hoofd. Outpoet heeft het plezier in mij teruggebracht, de levenslust. Dat is zo ontzettend fijn.’

Tom heeft een speciale plek in zijn hart voor jongeren met een rugzakje. Daarom richtte hij Outpoet op, een cultureel jongerencentrum barstensvol kunstzinnigheid en plezier.

Thuis de escape game

‘Confronterend om te zien wat een ingewikkelde maatschappij we met z’n allen hebben gecreëerd.’

Joëlle Gooijer

Wethouder Jeugd, Ouderen en Armoede

Leuk nieuws voor alle partijen die betrokken zijn – of willen zijn – bij ons programma ‘Alle jongeren een thuis’. Speciaal voor jullie maakten we de escape game ‘Thuis’. In dit spel sta je even in de schoenen van Daphne, één van de vele dakloze jongeren in ons land.

Escape games zijn er in alle soorten en maten. Eén doel staat altijd centraal: eruit komen. ‘Thuis’ werkt juist andersom. Hoe kom je binnen? Je beleeft hoe het is om op straat te staan en bewandelt een weg bezaaid met dichte deuren en duivelse dilemma’s. Samen met je team heb je een uur om Daphne aan onderdak te helpen.

Gemaakt voor begrip

Programmaleider Willem van Sermondt ontwikkelde het spel samen met jongeren van onze Wijze Raad. ‘Tijdens het spel ontdek je waar je tegenaan loopt bij het zoeken naar een thuis’, vertelt hij. ‘De grootste winst boek je als deelnemer ná het spel. Dan ga je meteen in gesprek met ervaringsdeskundige jongeren. Gesprekken die snel concreet worden en je veel begrip geven van de dagelijkse realiteit.’

DOE MEE, SPEEL MEE

Wil je als serviceclub, fonds of maatschappelijk betrokken netwerk financieel of inhoudelijk bijdragen aan ‘Alle jongeren een thuis’? Neem dan contact met ons op om het spel te kunnen spelen: fondsenwerving@kansfonds.nl

Vandaag vindt de eerste ETHOS telling van dak- en thuisloze mensen plaats in Nederland. In de regio Noordoost-Brabant brengen 96 organisaties de omvang en aard van dak- en thuisloosheid in kaart.

Kansfonds en Hogeschool Utrecht introduceren deze telling, omdat in de huidige monitoring veel groepen buiten beeld blijven: kinderen, vrouwen, arbeidsmigranten, mensen zonder geldige verblijfspapieren en economisch dakloze mensen worden niet of onvoldoende meegeteld. **Willem van Sermondt**: 'Als je een probleem echt wil oplossen, is het wel zo handig als je weet hoe groot het is én om wie het gaat. De telling brengt juist mensen in beeld die anders verborgen blijven zoals mensen die noodgedwongen van bank naar bank hopen of in een auto slapen.'

Dank aan centrumgemeenten **Gemeente 's-Hertogenbosch** en **Gemeente Oss** en alle organisaties in de regio Noordoost-Brabant die meedoen aan de telling vandaag. Samen krijgen we meer zicht op de werkelijke situatie van dak- en thuisloosheid. Dat maakt het mogelijk om dakloosheid in de toekomst beter te voorkomen én aan te pakken. **#ethos #dakloosheid #telling**

Ieder mens telt!

Op 16 mei telden we in de regio Noordoost-Brabant het daadwerkelijke aantal dak- en thuisloze mensen. Want hoeveel mensen zonder thuis zitten, hangt maar net af van hoe je thuisloosheid definieert. Wij gebruikten voor het eerst in Nederland de bredere en eerlijke **ETHOS-definitie**. Die stelt dat dakloosheid het gebrek is aan volwaardige huisvesting.

De teldag was een uniek moment in Nederland dat niet voorbijging aan de landelijke media. *Trouw*, *de Volkskrant*, *de Correspondent*, maar ook NPO Radio 1, de NOS en televisieprogramma *Nadia* hadden aandacht voor de telling. De uitslag komt in oktober beschikbaar en geeft een eerlijker beeld van de omvang van dak- en thuisloosheid.

Luister het interview met programmaleider Willem van Sermondt op NPO Radio 1 terug

Lief gebaar

De radiopresentatoren van KRO-NCRV kwamen vorige maand in actie voor mensen die moeite hebben om rond te komen. Met het initiatief 'Lief gebaar' riepen ze op om iets voor een ander te betekenen. Sommige dj's namen iemand mee naar een concert, een ander maakte soep voor schoolgaande kinderen die meestal geen lunch mee hebben van huis.

Een mooie actie, waarbij Kansfonds aansloot als partner om de problematiek te duiden. Ook boden we de mogelijkheid om te doneren aan mensen die in armoede leven, via ons programma 'Gewoon geld geven'. En dat is geweldig, want met dit programma werken we aan een structurele aanpak van armoede in Nederland.

JAARVERSLAG 2022

Beter beeld van (geen) thuis

Een oude man, sterk verwaarloosd, op een bankje in het park. Dat is waarschijnlijk het eerste beeld dat in je opkomt als je aan thuisloosheid denkt. Een collectieve misvatting, want thuisloosheid kent allerlei gezichten. Het hierboven beschreven beeld doet dan ook onrecht aan velen. In 2022 werkten we hard om die beeldvorming te veranderen. Ook gaven we thuis aan mensen die dat nodig hadden. Thuis is niet alleen een dak boven je hoofd hebben, maar ook voldoende geld om van te leven en het diepe besef dat je erbij hoort.

Thuisgeven deden we niet alleen. Veel mensen stelden hun energievergoeding beschikbaar om een ander de winter door te helpen. En velen zetten hun huizen en harten open voor mensen op de vlucht uit Oekraïne. Gaandeweg zien we het besef groeien dat er in het maatschappelijk systeem weeffouten zitten die thuisloosheid in stand houden. Tijd voor baanbrekende oplossingen, dus! Benieuwd wat we in 2022 bereikten?

Programmleider van Kansfonds Bas Pieck vertelde bij NPO Radio 4 meer over mensen in armoede. Luister het fragment hier terug

Lees ons jaarverslag op kansfonds.nl/jaarverslag

SOMMIGE MENSEN BLIJVEN JE VERBAZEN. MET HUN DOORZETTINGSVERMOGEN, DIEPE VERTROUWEN OF GRENZELOZE INZET VOOR ANDEREN. KRACHTPATSER VAN DEZE MEDE: LIEKE VARKEVISSER (20).

Als tiener was Lieke een echt buitenbeentje. En snel overprikkeld. 'Ik was op mijn elfde al depressief en pas op mijn zestiende werd mijn autisme gediagnosticeerd.' Ze maakte vaak knallende ruzie met haar moeder, die haar niet altijd begreep. 'Ik hou zoveel van haar, maar het verlangen om uit huis te gaan was groot.'

Op haar zeventiende woonde ze in een woongroep, maar haar depressie bleef. 'Zelfs toen ik studeerde aan de kunstacademie bleef ik ongelukkig. Ik moest daar commerciële kunst maken voor het grote publiek. Alleen vind ik creativiteit binnen de grenzen geen creativiteit meer. Ik wilde er gevoel ingooien. Mijn gevoel. Mijn donkere, rauwe gevoel.'

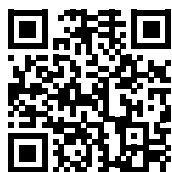
Het keerpunt kwam toen Lieke stopte met haar opleiding, antidepressiva kreeg en Outpoet binnenliep. In dit culturele jongerencentrum kreeg ze de kans om kunst te maken zoals zij dat wil. 'Ik ben hier ineens geen probleemkind met een uitgebreid dossier. Ik ben gewoon Lieke, en dat is genoeg. Afgelopen vrijdag mocht ik mijn schilderijen en 3D-sculpturen tentoonstellen in Heerlen. Al mijn familie en vrienden waren er. Ik was trots en voelde me fijn, iets wat ik jaren geleden nooit had durven dromen.'

Meer lezen over Outpoet in Heerlen?
Blader naar pagina 18. <

Uitgelezen?
Geef Mede door aan iemand anders!

*'Hier ben ik geen
probleemkind met
een uitgebreid
dossier'*

Wil je donateur worden?
Scan de QR-code met je telefoon
of ga naar kansfonds.nl/doneren